

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 13 päivänä huhtikuuta 2005

N:o 209—214

SISÄLLYS

N:o		Sivu
209	Valtioneuvoston asetus nurmi- ja viljakasvien siementuotannon kansallisesta tuesta vuonna 2005	703
210	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2005 maksettavasta mehiläistalouden kansallisesta pesäkohtaisesta tuesta	712
211	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2004 maksettavasta emolehmien kansallisesta lisäpalkkiosta	715
212	Maa- ja metsätalousministeriön asetus Euroopan talousalueeseen kuuluvien valtioiden kansalaisten toimimisesta eläinlääkärinä Suomessa annetun maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätöksen muuttamisesta	716
213	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta peltokasvien tuen non food -kesannon ehdoista vuonna 2005	717
214	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuonna 2004 teurastetuista lihasioista, lihasiipikarjasta, hiehoista ja sonneista sekä vuonna 2004 siitokseen myydyistä nuorista sioista maksettavan kansallisen kotieläintuen maksatuksesta	718

N:o 209

Valtioneuvoston asetus

nurmi- ja viljakasvien siementuotannon kansallisesta tuesta vuonna 2005

Annettu Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) sekä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 13 §:n nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001), jäljempänä *tukilaki*, 6 §:n 4 kohdassa tarkoitettuna muuna maa- ja puutarhatalouden tukena voidaan maksaa siementuottajille vuodelta 2005 viljelyalaa tai sertifioituun tuotantomäärään perustuvaa siementuotannon kansallista tukea

siten kuin tässä asetuksessa säädetään. Tukea maksetaan valtion talousarviossa maa- ja puutarhatalouden kansalliseen tukeen osoitetujen määrärahojen rajoissa.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *tukiyksikkökertoimella* sitä osuutta tukihakemuksen kohteena olevasta tukeen oikeuttavasta tukiyksikkömäärästä, jolta tuki maksetaan;

2) *tukeen oikeuttavalla tukiyksikkömäärällä* haettua ja pinta-alavalvonnan ja viljelystarkastuksen jälkeen hyväksyttyä pinta-alaa;

3) *maksun perusteena olevalla yksikkömäärällä* pinta-alaa, joka saadaan kertomalla tukeen oikeuttava tukiyksikkömäärä tukiyksikkökertoimella;

4) *sertifioinnilla* esiperussiemenen, perussiemenen ja sertifioidun kylvösiemenen kauppaerän myyntipäällyksen sulkemista virallisen valvonnan alaisena ja varustamista vaakuustodistuksella sen jälkeen, kun siemenviljelyksen tarkastuksessa ja kunnostetusta kylvösiemenestä virallisesti otetun näytteen tarkastuksessa on todettu, että kylvösiemenenä on lajikkeeltaan oikein nimettyä ja lajikeaitoa ja että se täyttää kysymyksessä olevalle kylvösiemenluokalle viljakasvien siemenkaupasta annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (MMM:n määräyskokoelma N:o 109/00) ja nurmi- ja rehu- kasvien siemenkaupasta annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (MMM:n määräyskokoelma N:o 110/00) säädetyt laatuvaatimukset;

5) *siemenliikkeellä* siemenkauppalaain (728/2000) mukaista kylvösiemenen markkinointia tai pakkaamista harjoittavaa elinkeinonharjoittajaa;

6) *siementuotantosopimuksella* siemenliikkeen, joka sitoutuu ostamaan sopimuksen ehdot täyttävän kylvösiemenen, ja siementuottajan välistä sopimusta kylvösiemenen tuottamisesta, tuotantomääristä, laatuvaatimuksista ja hinnoitteluperusteista; sekä

7) *viljelystarkastuksella* sellaista valvontaviranomaisen tai tämän valtuuttaman tarkastajan suorittamaa virallista tarkastusta samaa kasvilajiketta kasvavalle yhden tai useamman kasvulohkon muodostamalla alueella, jonka yhteydessä varmistetaan viljelyksen lajikeaitous ja viljelyksen yleiskunto sekä todetaan mahdolliset vieraat kasvilajit, rikkakasvit, hukkakauratilanne ja siemenlevintäiset taudit.

3 §

Yleiset tuen määräytymisperusteet

Tuen hakijalle maksettava tuki määräytyy maksun perusteena olevan yksikkömäärän ja alueittain eriytetyn, liitteessä 1 esitetyn tukialuejaon mukaisen yksikkötuen tason perusteella.

Tukea voidaan myöntää enintään tukiyksikkökertoimella ilmoitetulle osuudelle tukeen oikeuttavien tukiyksikköiden määrästä.

Jos tässä asetuksessa ei toisin säädetä, tukiyksikkökerroin on 1,00.

2 luku

Tuen maksamisen edellytykset

4 §

Pellon hallintaa ja viljelytapaa koskevat säännökset

Pellon hallinnassa ja viljelytavassa on noudatettava lohkojen ja niiden merkinnän, viljelykseen soveltuvan pellon sekä paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan osalta, mitä vuoden 2005 maa- ja puutarhatalouden kansallisten tukien hallinnosta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (149/2005), jäljempänä *hallintoasetus*, 8—11 §:ssä säädetään.

5 §

Lajit ja lajikkeet

Nurmikasvien siementuotannon kansallista tukea voidaan maksaa puna-apilan (*Trifolium pratense* L.), timotein (*Phleum pratense* L.), nurminadan (*Festuca pratensis* huds.), koiranheinän (*Dactylis glomerata* L.) ja englannin raiheinän (*Lolium perenne* L.) siementuotannosta.

Viljakasvien siementuotannon kansallista tukea voidaan maksaa ohran, kauran, vehnän ja rukiin siementuotannosta.

Tukea voidaan maksaa vain sellaisten lajikkeiden tuotannosta, jotka on rekisteröity Suomen kansalliseen kasvilajikeluetteloon ja joita tuotetaan ainoastaan Suomessa lukuun ottamatta vähäisiä tuotantomääriä Ruotsissa, Norjassa ja Virossa. Lajikkeet, joiden tuotannosta voidaan maksaa tukea, on lueteltu tämän asetuksen liitteessä 2.

6 §

Nurmikasvien siementuotanto

Nurmikasvien siementuotannon kansallista

tukea voidaan maksaa enintään nurmi- ja rehukasvien siemenkaupasta annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa tarkoitettussa viljelystarkastuksessa hyväksytyltä alalta.

Nurmikasvien viljelystarkastuksessa ja mahdollisessa pinta-alavalvonnassa hyväksytty ala on oikeutettu tukeen, jos se on määrääjässä toimitetulla maa- ja metsätalousministeriön tukihakemuksen kasvulohkokomakteella 102B merkitty tukikäyttöön M vuodelle 2005.

Nurmikasvien siementuotannon kansallisen tuen myöntämisen edellytyksenä on, että siementuottaja on tehnyt siemenliikkeen kanssa rekisteröidyn ja hyväksytyyn siementuotantosopimuksen. Jos tilalla on sopimustuotannon ulkopuolista nurmikasvien siementuotantoa, ei tukea voida milteään osin myöntää.

7 §

Viljakasvien siemensato

Jos viljakasvien satotasoa on poikkeuksellisen korkea, siementuotantosopimuksen tehneen siemenliikkeen ja viljelijän on tehtävä selvitys satotasosta Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle, jäljempänä *tarkastuskeskus*.

3 luku

Tuen enimmäismäärät ja -alat

8 §

Nurmikasvien siementuotannon kansallinen tuki

Nurmikasvien siementuotannon kansallista tukea voidaan maksaa enintään seuraavilta tuotantoaloilta:

Kasvilaji	ha
puna-apila	620
timotei	5 000
nurminata	1 200
koiranheinä	30
englanninraiheinä	160

Nurmikasvien siementuotannon kansallista tukea maksetaan enintään seuraavassa taulu-

kossa esitetyt määrät tukiyksikkökertoimen mukaiselle osuudelle tuen hakijan tukeen oikeuttavasta pinta-alasta. Jos tukeen oikeuttava pinta-ala poikkeaa tukiyksikkökerrointa määriteltäessä arvioidusta arvosta, tukiyksikkökerrointa voidaan muuttaa.

Kasvilaji	euroa/ha		tukiyksik- kõkerroin
	tukialueet	tukialueet	
	A ja B	C1-C4	
puna-apila	366	454	1,00
timotei	128	227	0,89
nurminata	152	269	0,75
koiranheinä	248	336	1,00
englannin- raiheinä	315	403	1,00

9 §

Viljakasvien siementuotannon kansallinen tuki

Viljakasvien siementuotannon kansallista tukea voidaan maksaa yhteensä enintään 100 000 tonnista siemenliikkeeseen toimitetusta sertifiointivaatimukset täyttävästä ja viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2006 sertifioidusta kylvösiemenestä.

Tuki on enintään 25,23 euroa tonnilta kylvösiemenestä.

Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuki ylittää edellä mainitun enimmäismäärän, tukea alennetaan.

4 luku

Tuen alentaminen ja epääminen

10 §

Tuen alentamisperusteet

Tässä asetuksessa tarkoitettua tukea voidaan alentaa tai se voidaan jättää maksamatta tukilain 16 §:n 1 ja 2 momentissa, 17 §:n 1, 4, 5 ja 6 momentissa, 18 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 19 §:n 1 momentissa säädetyillä perusteilla.

Tukeen oikeuttavaa pinta-alaa laskettaessa käytetään pinta-alavalvonnassa todettua pinta-alaa tukilain 18 §:n 1 ja 2 momentissa säädetyistä poiketen. Tästä pinta-alasta vähen-

netään viljelystarkastuksessa hylätyt pinta-alat. Siementuotannon tuissa pinta-alaa koskevat seuraamukset vähennetään tuesta ennen muita seuraamuksia.

5 luku

Erinäiset säännökset

11 §

Menettelysäännökset

Hallintaoikeuden siirroista noudatetaan, mitä hallintoasetuksen 29 §:ssä säädetään.

Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 2005

Tukien maksamisessa, takaisinperinnässä, muutoksenhaussa ja valvonnassa noudatetaan soveltuvin osin maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettua lakia (1336/1992).

12 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä huhtikuuta 2005. Ennen asetuksen voimaantumia voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Juha Vanhatalo

TUKIALUEJAKO**Alue A**

Alastaro, Askola, Aura, Elimäki, Espoo, Helsinki, Järvenpää, Karjaa, Kauniainen, Kemiö, Kerava, Kiikala, Kirkkonummi, Koski, Kouvola, Kuusjoki, Lapinjärvi, Lieto, Liljendal, Lohja, Loimaa, Loviisa, Marttila, Masku, Mellilä, Mietoinen, Muurla, Myrskylä, Nurmijärvi, Oripää, Paimio, Perniö, Pertteli, Pohja, Pornainen, Pukkila, Pöytyä, Raisio, Ruotsinpyhtää, Rusko, Salo, Sipoo, Siuntio, Somero, Tarvasjoki, Tuusula, Vantaa, Vihti ja Västanfjärd sekä saaristo-osia lukuun ottamatta Dragsfjärd, Halikko, Inkoo, Kaarina, Lemu, Naantali, Parainen, Pernaja, Piikkiö, Porvoo, Sauvo, Särkisalo ja Turku.

Alue B

Anjalankoski, Artjärvi, Asikkala, Askainen, Brändö, Eckerö, Eura, Eurajoki, Finström, Forssa, Föglö, Geta, Hamina, Hammarland, Hanko, Harjavalta, Hartola, Hattula, Hauho, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Houtskari, Huittinen, Humppila, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen, Imatra, Iniö, Jaala, Janakkala, Jokioinen, Jomala, Joutseno, Juupajoki, Jämijärvi, Jämsä sen alueeseen C1 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Kalvola, Kangasala, Kankaanpää, Karjalohja, Karkkila, Kiikoinen, Kisko, Kiukainen, Kodisjoki, Kokemäki, Korppoo, Kotka, Kuhmalahti, Kuhmoinen, Kumlinge, Kustavi, Kuusankoski, Kylmäkoski, Kärkölä, Kökar, Köyliö, Lahti, Laitila, Lammi, Lappeenranta, Lappi, Lavia, Lemi, Lemland, Lempäälä, Loppi, Lumparland, Luopioinen, Luumäki, Luvia, Längelmäki, Maarianhamina, Merimasku, Miehikkälä, Mouhijärvi, Mynämäki, Mäntsälä, Mäntyharju, Nakkila, Nastola, Nauvo, Nokia, Noormarkku, Nousiainen, Nummi-Pusula, Orimattila, Orivesi, Padasjoki, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Punkalaidun, Pyhtää, Pyhärinta, Pälkäne, Rauma, Renko, Riihimäki, Rymättylä, Saltvik, Sammatti, Sottunga, Sund, Suodenniemi, Suomensjärvi, Sysmä, Säkylä, Taivassalo, Tammela, Tammisaari, Tampere, Toijala, Tuulos,

Ulvila, Urjala, Uusikaupunki, Vahto, Valkeakoski, Valkeala, Vammala, Vampula, Vehmaa, Velkua, Vesilahti, Viiala, Viljakala, Virolahti, Vårdö, Ylämaa, Yläne, Ylöjärvi, Ypäjä ja Äetsä sekä Dragsfjärdin, Halikon, Inkoon, Kaarinan, Lemun, Naantalin, Paraisten, Pernajan, Piikkiön, Porvoon, Sauvon, Särkisalon ja Turun saaristo-osat.

Alueet C1

Alahärmä, Enonkoski, Hankasalmi, Hauki-vuori, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Joensuu sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Joroinen, Jurva, Juva, Jyväskylä, Jyväskylän mlk, Jämsän kunnasta entisen Kuoreveden kunnan alue, Jämsänkoski, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kerimäki, Kesälahti, Kitee, Korpilahti, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Maaninka, Maksamaa sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Mikkeli, Mustasaari sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Muurame, Mänttä, Nurmo, Närpiö, Oravainen, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäki, Pieksänmaa, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ristiina, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Savitaipale, Savonlinna, Savonranta, Seinäjoki sen alueeseen C2 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Siilinjärvi, Sulkava, Suomenniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus, Vilppula, Vähäkyrö, Vöyri, Ylihärmä ja Ylistaro.

Alue C2

Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Himanka, Hirvensalmi, Honkajoki, Iisalmi, Isojoki, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kannonkoski, Kannus, Karijoki, Karstula, Karttula, Karvia, Kaustinen, Keitele, Kempele, Kestilä, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kokkola, Konnevesi, Kontiolahti, Korttesjärvi, Kruunupyy,

Kuru, Kyyjärvi, Kälviä, Käsämäki, Lapinlahti, Lappajärvi, Lehtimäki, Leivonmäki, Lestijärvi, Liminka, Lohtaja, Luhanka, Lumijoki, Luoto, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Multia, Nilsä, Nivala, Oulainen, Oulunsalo sen alueeseen C3 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Parkano, Pedersöre, Perho, Pertunmaa, Petäjävesi, Pielavesi, Pietarsaari, Pihtipudas, Piippola, Polvijärvi, Pulkki, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Pyhäselkä, Pyhäjärvi, Raahen, Rantsila, Rautalamppi, Reisjärvi, Ruukki, Saarijärvi, Seinäjoen kaupungista entisen Peräseinäjoen kunnan alue, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Soini, Sonkajärvi, Sumiainen, Suolahti, Tervo, Tohmajärvi, Toholampi, Toivakka, Tyrnävä, Töysä, Ullava, Uurainen, Varpaisjärvi, Vesanto, Veteli, Vieremä, Vihanti, Viitasaari, Vimpeli, Virrat, Ylivieska, Ähtäri ja Äänekoski.

Alue C2 pohjoinen

Eno, Ilomantsi, Joensuun kaupungista entisen Kiihtelysvaaran kunnan alue ja entisen Tuupovaaran kunnan alue, Juuka, Kajaani, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Vaala, Valtimo ja Vuolijoki sekä Maksamaan kunnasta mantereeseen ulkopuoliset alueet ja Mustasaaren kunnasta Björköby ja Replot.

Alue C3

P1

Haukipudas, Kiiminki, Oulu, Utajärvi ja Ylikiminki sekä Oulunsalon kunnasta ne

osat, jotka ovat Ylikimingin kunnan sisäpuolella.

P2

Hailuoto, Hyrynsalmi, Ii, Kemi, Kemijärvi, Kuhmo, Kuivaniemi, Simo, Tervola, Tornio ja Yli-Ii.

P3

Kemijärvi, Pello, Pudasjärvi, Puolanka, Ranua, Rovaniemen mlk, Rovaniemi, Suomussalmi, Taivassalmi ja Ylitornio.

P4

Kuusamo ja Posio.

Alue C4

P4

Kolari, Pelkosenniemi, Salla ja Savukoski sekä Kittilä ja Sodankylä niiden alueeseen P5 kuuluvia osia lukuun ottamatta.

P5

Enontekiö, Inari, Muonio ja Utsjoki sekä Kittilän ja Sodankylän kunnista vastaavat alueet, jotka on hyväksytty P5 alueeseen kuuluviksi Kittilän osalta maa- ja metsätalousministeriön 10 päivänä heinäkuuta 1996 antamassa päätöksessä nro 3733/514/96 ja Sodankylän osalta maa- ja metsätalousministeriön 9 päivänä elokuuta 1995 antamassa päätöksessä nro 3039/514/95.

**KASVILAJIT JA LAJIKKEET, JOIDEN TUOTANNOSTA MAKSETAAN
KANSALLISTA TUKEA****Laji****Lajike**

Kaura

Aarre
Aslak
Belinda
Bessin
Fiia
Freja
SW Ingeborg
Ivory
Katri
Kolbu
Leila
Lisbeth
Marika
Puhti
Roope
Salo
Suomi
Svala
SW Vaasa
Veli
Virma
Yty

Ruis

Akusti
Anna
Elvi
Ensi
Hankkijan Jussi
Juuso
Kartano
Ponsi
Riihi
Voima
Walet
Juuso

Syysvehnä

Aura
Gunbo
Hankkijan Ilves
Lars
Otso
SW Magnifik
Tryggve
Urho
Rehti

Ohra

Arra
Artturi
Arve
Botnia
Edel
Erkki
Jyvä
Loviisa
Minttu
Pohto
Rolfi
Thule
Filippa
Inari
Kilta
Kustaa
Kunnari
Luberon
Maaren
Hankkijan Pokko
Polartop
Pinja
Pilvi
Saana
Kinnan
Kymppi
Mette
SW Alina
Tyra
Viivi
Vilde
Voitto
Viskosa
Gaute
Tolar

Kevätvehnä

Aino
Amaretto
Anniina
Bastian
Heta
Kruunu
Mahti
Manu
Reno
Satu
Tjalve
Zebra

Koiranheinä

Apelsvoll
Haka
Tatu

Nurminata

Antti
Boris
Fure
Ilmari
Kalevi
Kasper
Salten
Inkeri

Timotei

Alma
Botnia II
Grindstad
Hankkijan Tiiti
Iki
Jonatan
Nokka
Nuutti
Saga
Tammisto
Tammisto II
Tarmo
Tenho
Tuukka
Tuure
Uula
Vega
Vähäsöyrinki
Haukila

Puna-apila

Betty
Bjursele
Björn
Ilte
Isomäki
Jesper
Jokioinen
Lone
Tepa
Varte
Hankkijan Venla

Englannin raiheinä

SW Corvus
Norlea
Riikka
Svea

N:o 210

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2005 maksettavasta mehiläistalouden kansallisesta pesäkohtaisesta tuesta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 4 §:n 2 momentin, 15 §:n 3 momentin ja 16 §:n 5 momentin sekä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 13 §:n nojalla:

1 §

Yleistä

Maa ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001), jäljempänä *tukilaki*, 6 §:n 4 kohdassa tarkoitettuna muuna kansallisena tukena voidaan maksaa mehiläistalouden toimintaedellytysten turvaamiseksi mehiläistalouden kansallista pesäkohtaista tukea vuodelta 2005 enintään 0,5 miljoonaa euroa siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *mehiläistarhaajalla* luonnollista henkilöä, luonnollisten henkilöiden muodostamaa yhtymää tai jakamatonta kuolinpesää sekä luonnollisten henkilöiden muodostamaa avointa yhtiötä, kommandiittiyhtiötä, osuuskuntaa, osakeyhtiötä ja yhdistystä taikka säätiötä, julkisoikeudellista yhteisöä, koulu-

tilaa tai vankilatilaa, joka harjoittaa mehiläistaloutta;

2) *mehiläisyhteiskunnalla* Suomessa sijaitsevan, kesyistä mehiläisistä (*Apis mellifera*) koostuvan emon, työmehiläisten ja sikiöiden sekä niiden hoitamiseen tarvittavan pesäkaluston muodostamaa kokonaisuutta;

3) *toimintapisteellä* rakennusta, rakennelmaa tai suojaa, jossa voidaan tehdä mehiläistalouden sadonkorjuutöitä ja kaluston kunnostustöitä tai varastoida satoa ja kalustoa.

3 §

Tuen maksamisen edellytykset

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että mehiläistarhaaja hallitsee omistajana, vuokramiehenä taikka testamenttiin, muuhun perintöoikeudelliseen saantoon tai muuhun saantokirjaan perustuvan käyttöoikeuden nojalla 31 päivänä toukokuuta 2005 laskettuna vähintään viittätoista talvehtinutta mehiläisyhteiskuntaa tuotantokauden 2005 ajan. Tukea ei makseta hakuvuoden keväällä tehdyistä jaokkeista ja parveilun seurauksena

syntyneistä uusista mehiläisyhteiskunnista. Tuen maksun perusteena olevia mehiläisyhteiskuntia on tuotantokauden aikana hoidettava siten, että niistä pystytään tuen myöntämisyvuonna keräämään normaali sato.

Mehiläistarhaajalla on viimeksi toimitetun tai sitä edeltävän verotuksen mukaan tai tuen hakemista edeltävänä verovuonna oltava mehiläistaloustuotteiden myynnistä tuloa.

Jos 2 momentissa tarkoitetut tulot eivät käy ilmi suoraan veroilmoituksesta, hakijan tulee osoittaa ne veroilmoituksella sekä muistiinpanoilla, joista käy ilmi mehiläistalouden tulot ja menot.

Jos hakija on aloittanut mehiläistalouden harjoittamisen tuen hakemista edeltävän vuoden aikana tai sen jälkeen eikä voi osoittaa tuloja 2 tai 3 momentissa tarkoitetulla tavalla, hakijan tulee osoittaa, että hänellä on ollut toiminnan aloittamiseen tarvittavia hankintamenoja.

Jos kysymys on useamman mehiläistarhaajan yhdessä harjoittamasta mehiläistarhauksesta tai yhteisömuodossa harjoitettavasta mehiläistarhauksesta, tukea voidaan maksaa, jos vähintään yksi mehiläistarhausta itse harjoittava mehiläistarhaaja, yhtiömies, jäsen tai osakas täyttää tukilain 3 §:n 2 momentin ikää koskevan edellytyksen.

4 §

Vakiintuneen mehiläisyhteiskuntamäärän käyttäminen

Jos tuen maksun perusteena oleva talvehitinut mehiläisyhteiskuntamäärä on ollut poikkeuksellisen alhainen talvituhojen, eläintautien, petoeläinten aiheuttamien vahinkojen tai muun niihin verrattavan seikan johdosta, tuki voidaan maksaa sen mehiläisyhteiskuntamäärän perusteella, jonka perusteella tuen hakijalle on maksettu mehiläistalouden kansallista pesäkohtaista tukea vuonna 2004.

Mehiläisyhteiskuntamäärän alentumisesta on tällöin toimitettava selvitys hakemuslomakkeen liitteenä. Jos mehiläisyhteiskuntien määrä on alentunut eläintaudin takia, hakemuksen liitteenä on lisäksi oltava eläinlääkärin antama todistus.

Edellytyksenä tuen maksamiselle on, että toimitettua selvitystä voidaan pitää luotettavana.

5 §

Tuen suuruus

Pesäkohtaista tukea maksetaan enintään 18 euroa vuodessa mehiläisyhteiskuntaa kohti.

Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää 1 §:ssä säädetyn enimmäismäärän, tukea alennetaan.

6 §

Tuen alentaminen ja epääminen

Tässä asetuksessa tarkoitettua tukea voidaan alentaa tai se voidaan jättää maksamatta tukilain 16 §:ssä ja tässä asetuksessa säädetyillä perusteilla.

7 §

Valvonnasta aiheutuvat seuraamukset

Jos hakemuksessa ilmoitetun ja tuen valvonnassa todetun mehiläisyhteiskuntien lukumäärän erotuksen suhde todettuun lukumäärään on:

1) enintään 5 prosenttia tai enintään 2 mehiläisyhteiskuntaa, tuki maksetaan valvonnassa todetun mehiläisyhteiskuntien lukumäärän mukaisena;

2) yli 5 prosenttia tai yli 2 mehiläisyhteiskuntaa ja enintään 20 prosenttia, valvonnassa todetusta mehiläisyhteiskuntien lukumäärästä vähennetään todetun ylityksen verran;

3) yli 20 prosenttia, mutta alle 40 prosenttia, valvonnassa todetusta mehiläisyhteiskuntien lukumäärästä vähennetään todettu ylitys kaksinkertaisena; tai

4) vähintään 40 prosenttia, tukea ei makseta lainkaan.

8 §

Mehiläisyhteiskuntien hoitotapaan liittyvät seuraamukset

Jos mehiläisyhteiskunnan hoitotapa ei täytä 3 §:n 1 ja 2 momentissa säädettyjä vaatimuksia, kyseisestä mehiläisyhteiskunnasta ei makseta tukea.

Jos hoitotapaan liittyvistä puutteista tai laiminlyönneistä aiheutuviksi määriteltyjen seuraamusten vuoksi hylättävien mehiläisyhteiskuntien lukumäärä ylittää 50 prosenttia

valvonnassa todetusta määrästä, tukea ei makseta lainkaan.

10 §

9 §

Voimaantulo

Hakemuksen peruuttaminen

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä huhtikuuta 2005.

Tukihakemus voidaan peruuttaa ennen valvonnasta ilmoittamista tai ennen tuen maksatusta.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Juha Vanhatalo

N:o 211

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2004 maksettavasta emolehmien kansallisesta lisäpalkkiosta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 4 §:n 2 momentin, 7 §:n 1 momentin sekä 15 §:n 3 momentin nojalla:

1 §

Yleistä

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuis-
ta annetun lain (1559/2001) 6 §:n 4 kohdassa
tarkoitettuna muuna kansallisena tukena voi-
daan maksaa viljelijän hallinnassa olleiden
emolehmien lukumäärän perusteella naudan-
liha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä an-
netun neuvoston asetuksessa (EY) N:o
1254/1999 tarkoitettu ylimääräinen kansalli-
nen emolehmäpalkkio, jäljempänä *lisäpalk-
kio*, siten kuin tässä asetuksessa säädetään.
Lisäpalkkio maksetaan valtion talousarviossa
maa- ja puutarhatalouden kansalliseen tukeen
osoitetun määrärahan rajoissa.

2 §

Lisäpalkkion perusteet

Lisäpalkkiota maksetaan ilman eri hake-
musta sen eläinmäärän perusteella, jonka
mukaan viljelijälle maksetaan Euroopan yh-
teisön kokonaan rahoittamaa emolehmäpalk-
kiota vuodelta 2004.

Lisäpalkkion suuruus on 50 euroa emoleh-
mää kohti.

3 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä
huhtikuuta 2005.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan
ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttä-
miin toimenpiteisiin.

Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Juha Vanhatalo

N:o 212

Maa- ja metsätalousministeriön asetus

Euroopan talousalueeseen kuuluvien valtioiden kansalaisten toimimisesta eläinlääkärinä Suomessa annetun maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä maaliskuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
kumotaan Euroopan talousalueeseen kuuluvien valtioiden kansalaisten toimimisesta eläinlääkärinä Suomessa 14 päivänä joulukuuta 1993 annetun maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätöksen 8/93 liite sekä
muutetaan 2 § seuraavasti:

2 §

Tunnustettavat tutkinnot

Oikeus toimia laillistettuna eläinlääkärinä Suomessa myönnetään 1 §:ssä tarkoitetun tutkinnon perusteella edellyttäen, että laillistamista hakevan henkilön tutkintotodistus, todistus tai muu muodollista kelpoisuutta osoittava asiakirja on annettu Euroopan yhteisön lainsäädännössä tai Euroopan talous-

alueesta tehdyssä sopimuksessa tarkoitetun eläinlääketieteellisen koulutuksen suorittamisesta tai että se edellä mainitun lainsäädännön tai sopimuksen mukaan muutoin osoittaa kelpoisuutta eläinlääkärin ammattiin.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä huhtikuuta 2005.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 29 päivänä maaliskuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Johanna Wallius

N:o 213

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta peltokasvien tuen non food -kesannon ehdoista vuonna 2005**

Annettu Helsingissä 5 päivänä huhtikuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMa peltokasvien tuen non food -kesannon ehdoista vuonna 2005	27/05	5.4.2005	13.4.2005

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin 020 77 2005.

Helsingissä 5 päivänä huhtikuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Mirja Eerola

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 214

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus

maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuonna 2004 teurastetuista lihasioista, lihasiipikarjasta, hiehoista ja sonneista sekä vuonna 2004 siitokseen myydyistä nuorista sioista maksettavan kansallisen kotieläintuen maksatuksesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä huhtikuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMa vuonna 2004 teurastetuista lihasioista, lihasiipikarjasta, hiehoista ja sonneista sekä vuonna 2004 siitokseen myydyistä nuorista sioista maksettavan kansallisen kotieläintuen maksatuksesta	32/05	8.4.2005	13.4.2005

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin 020 77 2005.

Helsingissä 8 päivänä huhtikuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Velimatti Mikkilä

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 209—214, 2 arkkia